

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L 2.000

Letna naročnina . . . . . L 4.000

Letna inozemstvo . . . . . L 5.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXVI. - Štev. 39 (1321)

Gorica - četrtek, 3. oktobra 1974 - Trst

Posamezna številka L 100

Pred odprtjem svetega leta v Rimu

Letos na sveti večer bo sv. oče Pavel VI. odprl sveta vrata v baziliki sv. Petra v Rimu. Da bi duhovniki in verniki pomen in važnost sv. leta bolje doumeli je Sveti sedež objavil 23. maja letos na praznik Kristusovega vnebohoda posebno apostolsko pismo in sicer v najbolj svečani obliki papeških dokumentov, tj. v obliki bule, zapечатene s svinčnim pečatom.

Uvod govori o zgodovini romanj v Cerkev in posebej o svetoletnih romanjih v Rim. Tudi sedanji jubilej ohranja značilnosti svetega leta, posebno tistih, ki so jih obhajali to stoletje (1925, izredno sveto leto ob 19-stoletnici odrešenja, 1933 in 1950).

Prvi del govori o poglobitvenih namenih sedanjega svetega leta: prenovi in spravi. Deset let je minilo od drugega vatikanskega koncila. To naj bi bil konec razmišljanja in prenovne in začetek nove dobe, teološke, duhovne in pastoralne graditve na temeljih, z velikim trudom postavljenih v preteklih letih po načelih novega življenja v Kristusu. Cerkev hoče z oznanilom svetega leta vsem ljudem dobre volje pokazati navpično razsežnost življenja, ki se nanaša na absolutno in vesoljno vrednoto.

Drugi del ponavlja nauk apostolskega pisma o pokori, resnici o neskončnem Kristusovem zasluženju, o občestvu svetnikov in o skrivnostnem Kristusovem telesu.

Tretji del govori o svetoletnem odpuščanju. V Rimu bo mogoče v štirih glavnih bazilikah dobiti vsak dan svetoletni odpušček tako, kakor ga letos dobivamo v krajevnih cerkvah, mogli ga bodo dobiti tudi posamezni verniki. Vsak dan bo mogoče dobiti en popoln odpušček, ki ga lahko darujemo tudi dušam v vicah. Spovedniki, ki bodo spremljali romarje, imajo na romanju spovedno sodnost kakor v domači škofiji.

Cetrli del navaža posamezne namene svetega leta. Na prvem mestu je pospeševanje oznanjevanja, o čemer razpravlja tudi letošnja škofovska sinoda. Nadaljnji cilji so: katehitični pouk za vse starostne dobe, prejetanje zakramentov in pričevanje za vero. Potrebna je revizija pastoralne pokoncilске prenovne, pregled dobrih praks in njihov pospeševanje po vidikih in metodah, ki jih narekuje pastoralna modrost in resnična pobožnost. Treba je najti ravnovesje med izročilom in prenovno, med karizmatično apostolsko delavnostjo in zvestobo zakonu, ki so jih postavili Kristus in pastirji Cerkve.

Papež pravi: »Spomnimo tudi, kako je vedno bolj nujno okrepiti apostolat okolja in skupin. Ta ne sme skodovati neobdobju potrebnemu institucionalnemu organizmu škofije in župnije, prinese naj pa evangeljski kvas v sodobne družbene resničnosti, predvsem v svet dela, kulture in mladine. Tudi katehetske metode in oznanjevanje bo v svetem letu predmet študija. To so zelo pomembna vprašanja, ki se jih je treba lotiti.«

Peti del govori o dobrodelnosti v svetem letu, o prizadevanju za pravičnost in mir ter napredek narodov. Cerkev se bo spričo tolikih svetovnih potreb morala omejiti na »dar uboge vdove«, na »mikrorealizacijo«.

Šesti del govori o duhovniških in redovniških poklicih. Bog nikoli ne neha klicati izvoljenih. Današnji in jutrišnji svet potrebuje pričevalce za evangelij; ti naj hodijo zvesto za Kristusom in svojim bratom kažejo pot pokore in svetosti.

Šepeti del govori o ekumenizmu. Prizadevanje za zbliznanje kristjanov zahteva najprej notranje spreobrnjenje, odpoved samemu sebi, ljubezen in zvestobo razodeti resnici.

Ves potek svetega leta pa papež izroča materinskemu srcu presvete Device, matere Odrašenikove, matere Cerkve, matere milosti in usmiljenja, služabnici sprave, svetlemu vzoru novega življenja v Kristusu.

Nemirna šahovnica na Balkanu

Portugalska išče novi obraz

Od nekdanj je bil Balkan predmet pozornega zanimanja veselih. Od rimskih in bizantinskih časov vse do otomanskega imperija, ko je »vzhodno vprašanje« povzročalo sive lase vladnim kabinetom od Petrograda do Dunaja. Tu je šlo vedno za interese trenutnih velikih sil, obenem pa za usodo balkanskih narodov. Prve so bile seveda subjekt, drugi pa le objekt. Cesar Konstantin in despot Justinijan, nato sultan Mohamed ali Sulejman, pa spet car Aleksander ali Nikolaj in še knez Metternich ter grof Nesselrode — vsi ti so vsak v svojem času zastopali velike interese mogočnih imperijev, ne meneč se za resnične koristi tam živečih ljudstev. Slovani (Bolgari, Črnogorci, Srbi), Grki, Romuni in drugi narodi pa so bili le predmet barantanja teh političnih iger takratnih tajnih diplomacij.

In danes? Nekdanje mogotce so zamenjali novi. Stalin, Hruščev, Brežnjevi — pa spet nove balkanske države kot Jugoslavija, Romunija in druge. Naravno je, da se pri tem omejimo samo na vzhodno veselilo, saj je prav Rusija že od zmeraj pod eno ali drugo krinko silila na ta tako občutljiv predel vzhodnega sredozemlja! Enkrat z gesli pravoslavja in panslavizma — seveda rusko obarvanega — sedaj pa s frazami o socialistični proletarski solidarnosti »bratskih« držav in narodov!

Nekoč so ruski carji bedeli nad krščansko slovansko rajo v turškem imperiju na Balkanu, danes pa sovsjetski kremeljski mogotci čuvajo čistost marksistične ideologije s teorijami o omejeni suverenosti.

Evangelij za preproste kristjane

Kristjani v Palestini od najstarejših časov do danes radi romajo na štiri svete kraje, ki so: Nazaret, Betlehem, Kalvarija in Oljska gora. V Nazaret romajo k Marijini hišici. To hišico, oziroma boljše votlino, so že ob koncu prvega stoletja, to je kmalu po Marijini smrti spremenili v molilnico. O tem pričajo izkopanine v nazaretski Marijini baziliki. Tam so se kristjani zbirali, da so premišljevali o učlovečenju Sina božjega v Mariji Devici. Zato je bil ta kraj tudi kraj Marijinega češčenja, najbrž prvi kraj, kjer so kristjani častili Marijo Devico. Stari preprosti napis na stenah in kamnih te prve Marijine cerkvice, ki jim učenjaki pravijo grafiti, govorijo o prošnjah vernikov do Marije in o hvali nje, ki je postala mati božja.

V Betlehemu so se palestinski kristjani zbirali in se še zbirajo ob votlini rojstva Jezusovega. Jasno, da ta kraj ni samo kraj Jezusovega češčenja, temveč tudi kraj češčenja Marijinega od vsega začetka.

Tretja votlina, kamor so verniki iz Palestine zmeraj radi romali, je Kalvarija z božjim grobom. Tudi tukaj pričajo izkopanine in zgodovinska poročila, da so kristjani že v času apostolov imeli kraj češčenja Kristusovega. Da bi to prepričali, je dal cesar Hadrijan leta 125 postaviti na tem svetem kraju tempelj v čast Jupitru. Toda kristjani so vseeno zahajali na Kalvarijo in k božjemu grobu. Ker niso mogli več na prostem častiti Jezusa, so se umaknili v bližnjo votlino, kjer je bil Jezusov grob, podobno kot delajo sedaj Judje, ko se zbirajo ob zidu nekdanjega Salomonevega templja. Pozneje so na pobudo cesarice sv. Helene zgradili tu prvo baziliko božjega groba. Pri tem niso pozabili na Marijo. Med Kalvarijo in božjim grobom

JUGOSLAVIJA NARAVNI PREDMET ZANIMANJA MOSKVE

Ne bi se pri tem razmišljanju spuščali v podrobne analize posameznih balkanskih držav, niti ne bi segali v globlje zgodovinske preglede in predpostavke za današnji položaj. Zadovoljili se bomo z bežnim vpogledom zlasti v politično stanje Jugoslavije oziroma njene odnose z ZSSR.

Že od vsega začetka je bila Jugoslavija v središču pozornosti sovsjetske zunanje politike. Moskva je zlasti v Stalinovi dobi skoraj »očetovsko« bedela nad beograjsko politiko. Naravno. Saj je Jugoslavija stalno predstavljala srčiko političnih, vojaških, gospodarskih in drugih interesov v tem delu Evrope. Zato je pač s tega sovsjetskega — s kitajskim izrazom bi lahko rekli — socialimperialističnega vidika obsodba Jugoslavije od strani Kominforma leta 1948 čisto logična in razumljiva.

Od Stalinove dobe se je v teh odnosih precej spremenilo. Znana je avtokritika, ki sta jo leta 1955 izrekla na beograjskem letališču Hruščev in Bulganin, ko sta prišla sem v Canosso. Vseeno pa se sovsjetska politika ni nikdar korenito spremenila tudi pod novimi voditelji. Brežnjevi sicer direktno ne grozi z ognjem in mečem, Jugoslavija skuša tudi kazati Moskvi kar se da prijazno lice. Zakaj torej nemir in preplah?

PREVIDNA POLITIKA JUGOSLAVIJE DO KREMLJA

Jugoslovanski režim je zadnje čase večkrat pokazal, da noče

umetno zaostri odnosov z Moskvjo. V tem je pač tudi razumljivo komunistično stališče, ki se kaže v občasnem večjem pritisku na javnost, strašenje s klerikalizmom in emigracijo, raznimi napadi na Cerkev in podobno.

Kljub temu pa je jugoslovanski režim zadnji čas tudi pokazal zobe, ko je odkril zarotniško skupino v Črni gori in obsodil nekaj kominformistov na večje zaporne kazni. Znano je tudi, da je beograjska vlada odposlala protestne note vladam v Budimpešto, Prago in Moskvo. S tem je dala razumeti, da so imeli stalinistični zarotniki vsaj tiho podporo omenjenih vlad. Te so sicer zavrnile vsako odgovornost, kljub temu pa je beograjska vlada prepričana, da temu ni tako.

Zato je verjetno tudi tesneje navezala razne stike z Romunijo in Maovo Kitajsko, ki sta znani po svojem nasprotovanju do Moskve. Zadnje čase se je mudila na obisku v Pekingu jugoslovanska parlamentarna delegacija, ki jo je vodil podpredsednik zvezne skupščine Peko Dapčević. V Jugoslavijo pa je prispel na razgovore odposlanec romunskega voditelja Ceausescuja, Stefan Andrei. Vsi ti stiki z »nepravovernimi« komunističnimi silami pač kažejo, da se danes jugoslovanska politika še vedno skuša otresti vsake sovsjetske interference. V kolikor ji bo to uspelo, bo pa gotovo pokazala bodočnost.

Amerikanci varčujejo

O državljanih ZDA smo zmeraj slišali, kako so razspini. Sedaj pa je tudi njihovo državo zajela inflacija in s tem draginja. Uprli so se ji pa tako, da so začeli varčevati. Spomnili so se, da se dá pri marsičem prihraniti in marsikake odpadke koristno uporabiti. Ker je tudi pri njih benzin dražji, varčujejo z njim zlasti tako, da se bolj poslužujejo javnih prevoznih sredstev, avtobusov, železnic. Odpadke so začeli znova nabirati in prodajati. Tako stari papir, staro železo, vrečke iz najlona. Tudi stare avtomobile sedaj prodajajo in jih ne puščajo ob cestah, kot smo kdaj slišali.

Ali bodo prišli do tega spoznanja tudi Italijani? Ali pa bodo rajši preprosto zahtevali, naj se višajo plače in penzije, tako da bomo imeli samo več papirja v žepu? Vse kaže, da bodo Italijani izbrali to pot, ker varčevati se nikomur ne da.

Sv. oče o evangelizaciji sveta

Ob odprtju 4. škofovske sinode je sveti oče zbranim cerkvenim očetom v daljšem govoru orisal značilne poteze evangelizacije sveta, njeno potrebnost, njeno vesoljsko poslanstvo in njeno ekumensko razsežnost. V zvezi s to razsežnostjo je dejal, »da tudi nekrščanskih verstev ne smemo več smatrati za tekmece ali ovire evangelizacije, temveč kot bodoče prijatelje.«

Obsežen del svojega govora je Pavel VI. posvetil razmerju med oznanjevanjem evangelija in akciji za osvoboditev človeka. »Znane so nam, je rekel sv. oče, objektivne težave, ki nastajajo pri apostolskem delu, ko hočejo nekateri dati prednost družbeni ali politični dejavnosti pred evangeljsko poslanico ter želijo, da bi se Cerkev posvetila predvsem časnim stvarim.«

Sv. oče je mnenja, da mora oznanjevanje evangelija biti prvenstveno usmerjeno v duhovni svet, čeprav se ne sme zanemariti problemov, ki danes pretresajo svet kot so pravičnost, svoboda in mir. Saj sam evan-

General Antonio de Spinoza, predsednik Portugalske, ki je ob pomoči mlajših častnikov izvedel državni udar 25. aprila letos zoper konservativni režim predsednika vlade Caetana, je v ponedeljek 30. septembra nepričakovano odstopil.

V televizijskem govoru je pojasnil razloge svojega odstopa. Dejal je, da ne more več nositi najvišje odgovornosti v državi, ko vidi, da se v državi širi vzdušje anarhije in vsak diktira svoj lastni zakon.

»Pod zastavo lažne svobode — je dejal generad de Spinoza —, se pripravljajo nove oblike totalitarizma in sužnosti. Ni mogoče graditi resnične demokracije od sistematičnem rušenju ustanov in struktur v državi, ki zagotavlja svobodo. To rušenje izvaja politične skupine, katerih ideologija je bistveno usmerjena proti svobodi. Program, ki smo ga začrtali 25. aprila letos, je predvideval umeren razvoj države proti demokraciji, ne pa zmedo in nered, ki vladata sedaj.«

General de Spinoza se tudi ni strinjal z načinom dekolonizacije v portugalskih kolonijah. Bil je mnenja, da je proti vsem pravilom demokracije, če se v Gvineji, Angoli in Mozambiku daje oblast le eni skupini, ki se je samovoljno proglašila za nositeljico odpora kot npr. PAIGC v Gvineji ali FRELIMO v Mozambiku. Pravilno bi bilo, da se dá najprej prebivalstvu možnost, da z glasovanjem samo odloči, kdo naj ga pred portugalsko vlado predstavlja. Sistem ene same stranke (spomnimo se na našo OF v medvojnem času!) je po mnenju generala de Spinole najboljša in najkrajša pot v novo diktaturo.

Očitno pa mlajši častniki niso takega mnenja. Zanje je važno le eno: čimprej dati Portugalski in kolonijam nov obraz, ki pa ni nujno, da bo res demokratičen, kajti zdi se, da se je levica že krepko usidrala na ključnih položajih.

Vse bolj je čutiti na Portugalskem odsotnost neke sredinske stranke kot je Krščanska demokracija v Italiji. Sedanji povprečen Portugalac lahko izbira le med levico in desnico. Desnica je razpita, ostane levica, ki je nekaj novega in v modi.

Tu se vidi vedno prokletstvo diktature, če traja predolgo: ljudje politično otopijo in ko pride do zloma diktature, se kaj lahko zgodi, da jo nadomesti druga, nič boljša, ker pač ljudje niso bili pripravljani na svobodo in zreli za demokracijo.

Papeška pomoč ciprskim beguncem

Na Cipru se mudi papeška komisija za pomoč tamkajšnjim beguncem. V glavnem so grškega porekla, ki so zapustili svoje domove pred turškimi zasedbenimi četami. Komisija mora ugotoviti dejansko stanje in nato nadzirati podeljevanje pomoči, saj ob takih priložnostih pogosto pride do zlorab s strani brezvestnih ljudi.

Gelij poudarja ljubezen do sočloveka, ki naj se mu pomaga v stiski.

Sicer pa je Cerkev v vsej svoji zgodovini ljudstva, ki jim je prinesla krščanstvo, tudi kulturno dvignila, saj po besedah koncilске konstitucije »Gaudium et spes« ne obstaja kako nasprotje ali ločitev med evangelizacijo in človeškim napredkom, temveč dopolnjevanje in medsebojna pomoč. Vse je namenjeno k istemu cilju: k rešitvi človeka.

Pred tako zapletenimi problemi današnjega časa se mora oznanjevanje evangelija opreti na moderne metode, na širokost pogledov, na učinkovito organizacijo dela in na sodobno oblikovanje evangeljskih delavcev. Jasno naj bo pri tem, da ne bo Cerkev nikdar pristala na metode, ki so nasprotno duhu evangelija: ne nasilje, ne revolucije, ne kolonializem v kateri koli obliki ne politika kot taka ne morejo biti uspešna sredstva za oznanjevanje Kristusovega evangelija.

K. H.

Koncil mladih v Taizé

V mali burgundski vasi Taizé se je letos v začetku septembra zbralo 40.000 mladih z vsega sveta, da bi tam premišljevali, navezali medsebojne stike in začeli boj za »boljši svet«. Gostitelj je bila ekumenska redovna skupnost na čelu s priorjem Roger Schutzmom, toda organizacija slovesnosti ob odprtju »koncila mladih« je bila izključno v rokah mladine.

Ogromno mesto šotorov je prekrivalo zelene travnike, sredi katerih je služil kot cerkev poseben ogromen šotor, ki je bil nabito poln. Sredi njega je bil lesen oder, na katerem so se zbrali bratje ekumenske skupnosti (Communauté) k molitvi.

Ta uvod je ob zvonjenju zvonov od zunaj trajal dvajset minut. Potem se je dvignil prior Schutz in začelo se je skupno petje. Skoraj dve uri so se nato menjavale molitve, petje, pozdravni govori častnih gostov in poročila nekaterih mladih o položaju v njihovih deželah. V nadaljevanju prireditev se je težišče premaknilo na družbeno-politično področje. Ploskali so sicer besedam prisotnih dostojanstvenikov raznih Cerkev, po drugi strani pa so bile izrečene na račun teh Cerkev tudi besede grenke kritike: padli so očitki o oblastveni politiki, o spogledovanju s fevdalnimi sistemi in o iskanju razkošja.

Tudi Roger Schutz je večkrat povzel besedo, govoril o skupnih nalogah vernih in nevernih, ki naj se borijo za »boljši svet«. Ko je napovedal, da bo šel v Čile, da bi tam govoril z ubogimi in zanje molil, ni

bilo navdušenju ne konca ne kraja. V nekem poslovnem pismu se je priznal k »brezrazredni družbi«. Drugače pa je bil njegov govor zelo umirjen. Na vprašanje častnikarjev, kako je z uporabo sile, je odgovoril takole: »Če so vsa druga sredstva izčrpana, potem razumem, da ljudje sežejo po sili.«

Pred samim koncilom se je dosti poudarjala poglubitve (kontemplacija). Ob »poročilih o položaju« pa je poglubitve nekako stopila v ozadje.

Vsi mladi pa niso soglašali s potekom koncila. Pričakovali so drugačnih stvari. Mnogi so prišli semkaj, da bi »našli same sebe«, da bi molili, da bi »imeli mir«. Ta možnost jim je bila dana v spravnih cerkvi.

V taboru je bilo mnogo govora o »angažiranju«, to je kako se udeleževati na svojem področju in o tem, kako predstaviti glavne misli »koncila« v dejanja.

Nikakor pa ni manjkalo terjatev po eni Cerкви, četudi niso našli prisotni vedno pravega tona. Zavzemanje je vsekakor pozitivno in naj bo smernica za prihodnost. Tudi zavzemanja za sodelovanje z nevernimi ni podcenjevati.

Ta koncil naj bi se nadaljeval še na drugih celinah. Majhne skupine-celice naj bi širile misel Taizéja. Upati je, da bodo ta prenovitvena gibanja s pozitivnim zavzemanjem zares delovala v smeri »boljšega sveta«.

Po »Kathpress«

KAJ JE SINODA?

Na slovesen način je sv. oče Pavel VI. v somaševanju z več škofi odprl v petek 27. septembra četrto škofovsko sinodo. Prihodnje dni in tedne bomo o tej sinodi ponovno slišali. Pa sploh vemo, kaj sinoda pravzaprav je?

Beseda »sinoda« prihaja od grškega glagola »synodeon«, kar pomeni »skupaj priti, zbrati se«, pa tudi »skupaj hoditi«. Sinoda je torej zborovanje, shod, ki ima v Cerкви namen posvetovanja. S tem posvetovanjem ob molitvi in božjem razsvetljenju zbrani iščejo tisto pot, ki bi po njej »skupno«, torej v duhu edinosti hodili.

Papež se na sinodi posvetuje s škofi, ki nosijo in delijo z njim odgovornost za vso Cerkev. Po takih posvetovanjih on laže primerno vodi Cerkev. Nekaj podobnega storijo škofje, kadar menijo, da je posvetovanje — torej sinoda — nujno potrebno. Nekdaj je sinoda (zbrani škofje ali zbrani duhovniki s škofom oz. škofi) pretresala vprašanje vere, krščanske navednosti in discipline (reda) v Cerкви na tak način, kakor so ga priporočale potrebe in razmere nekdanjih časov. V naših dneh, ko stojimo nedvomno na veliki prelomnici življenja in zgodovine, sinode zahtevajo več napore, več priprav in študija, da bi mogli v Cerкви z vso odgovornostjo spolniti Gospodovo naročilo, naj prinašamo odrešenje »vsemu stvarstvu«.

Sinoda seveda ne more glasovati o verskih resnicah, o tistem namreč, kar je razodeto. S posvetovanji išče samo način in pot, po kateri bi času primerno vsi hodili tako, da ostanemo kot božje ljudstvo v celoti odprti za verovanje vsega, kar je razodeto, in za življenje iz vere. Zato vsaka sinoda že v času priprave razgiblje zavzetost vseh za zvestobo evangeliju in božjemu načrtu odrešenja.

V naših dneh se Cerkev zaveda, da imajo za iskanje in odkrivanje primernih potov življenju iz evangelija verniki poseben dar od Boga. Zato sodobne sinode ne morejo in ne smejo rasti samo iz vrst duhovnikov.

Sinoda sama nikoli ne sprejme končno veljavne odločitve, ki vedno pripadajo škofom, pač pa s skrbnim in soodgovornim posvetovanjem olajša škofom sprejemati odločitve. Tako v resnici Sv. Duh deluje v vsem ljudstvu in nato »po škofih razglašaj«, kar je za Cerkev na poti zemeljskega življenja potrebno, da more vztrajati v zvestobi do Gospoda.

Irski kardinal o svoji deželi

Irski kardinal Conway iz Armagha se je v Salzburgu udeležil proslav ob 1200-letnici tamkajšnje stolnice. Ob tej priložnosti je dejal častnikarjem, da spor na Severnem Irskem (Ulstru) ni verske narave, temveč socialno-političen. Izgledi za rešitev spora so trenutno majhni. Toda rešilo ga ne bo orožje, temveč politični razgovori in potrpežljiva pogajanja. Protestanti v Ulstru niso naklonjeni ekumenizmu, ker vidijo v njem nevarnost za svoj obstoj.

Osporavane izjave dveh dunajskih teologov

Dunajska teologa Dordett, ki je na dunajski katoliški fakulteti vodja Inštituta za cerkveno pravo, in Weiler, ki je na isti fakulteti dunajskega vseučilišča vodja Inštituta za etiko in družbene vede, sta se na povabilo komunistične teoretične revije »Problemi miru in socializma« udeležila v Pragi pogovora za okroglo mizo; nadaljnji udeleženci tega pogovora so bili prof. Kowalski, namestnik ravnatelja Inštituta za mednarodno delavsko gibanje pri Akademiji znanosti SSSR in prof. Hollitscher z vseučilišča »Karl Marx« v Dresdenu, član CK komunistične partije Avstrije.

Omenjena revija je objavila pogovor, v katerem je dunajski teolog Weiler med drugim izjavil, da je mirovni kongres v Moskvi v oktobru preteklega leta »vzorec za primer svobodnega in odkritega pogovora«. Weiler je v tej zvezi pohvalil govor Brežnjeva pred omenjenim kongresom in imenoval Sovjetsko zvezo »silo miru in napredka«.

Cerkveni pravnik Dordett se je na pogovoru v Pragi obrnil proti poskusom »ideološkega zblizevanja«, kakor ga je podzvedala — tako Dordett — mednarodna Pavlova družba. »Pri tem pa se ni upoštevalo«, je pojasnil Dordett, »da predstavlja marksizem enoten, vseobsežen svetovno nazorski sistem.«

Vatikansko Tajništvo za neverne je smatralo za potrebno, da se ogradí od izjav omenjenih dveh teologov. Stališče Tajništva, ki mu načeluje dunajski kardinal dr. Franc König, je naslednje:

»Vatikansko Tajništvo za neverne sporoča na podlagi številnih vprašanj v zvezi z izjavama dunajskih teologov Aleksandra Dordetta in Rudolfa Weilerja, da sta se udeležila pogovorov v Pragi brez naročila in brez vednosti Tajništva za neverne. Tu di v nobenih poprejšnjih pogovorih z marksističnimi izvedenci nista imela omenjena teologa nikakega pooblastila Tajništva za neverne. Iz tega izhaja, da so izjave omenjenih teologov, ki jih je v zadnji številki prinesla revija "Problemi miru in socializma", samo zasebna značaja.«

R. L.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Jubilej stolnice v Salzburgu

Salzburg je bil misijonsko oporišče irskih benediktincev, odkoder se je širil Kristusov evangelij tudi na Koroško. Pred 1200 leti je bila v Salzburgu posvečena prva škofovska cerkev. Zato so bile v nedeljo 22. septembra v Salzburgu v zvezi s tem častitljivim jubilejem velike svečanosti, ki sta se jih udeležila tudi papeški odposlanec kardinal Fürstenberg in predsednik avstrijske republike dr. Kirschlager. Škofje nemškega jezikovnega področja (Nemčija, Svica, Avstrija) pa so to priložnost izrabili za svoje redno jesensko zasedanje. Trajalo je od 24. do 26. septembra. Na njem so pregledali in odobrili nemški prevod rimskega misala ter razpravljali o prilagoditvi obreda bolniškega maziljenja in pogrebnih molitev.

Kaj bo s koptsko Cerkvijo v Abesiniji

V Abesiniji (Etiopiji) prihaja v zadnjih mesecih do globokih sprememb. Vojaki so odstranili cesarja. S carsko oblastjo pa je tesno povezana tudi koptska Cerkev, kateri pripada okoli 60 odstotkov vseh prebivalcev. Poraja se vprašanje, ali bo usoda Cerkev v Abesiniji podobna usodi cesarske hiše.

Ruska Cerkev v zdomstvu

Pretekli mesec se je vršil v Sev. Ameriki zbor ruske pravoslavne Cerkev v zdomstvu. Udeležili so se ga ruski pravoslavni škofje, duhovniki in zastopniki vernikov. Postavljeno je bilo predvsem vprašanje o smislu in upravičenosti obstoja ruske pravoslavne Cerkev v zdomstvu.

Vprašanje je zastavila škofijska seja ruske pravoslavne škofije za vzhodno Ameriko, ki obsega 50 cerkvenih občin, dva samostana in semenišče in je zato jedro zdomske ruske pravoslavne Cerkev.

Ruski pravoslavni nadškof Nikon je v listu »Pravoslavna Rus«, ki ga izdaja ruski samostan v Jordanville, podal sklepno poročilo, v katerem opozarja, da doživlja ruska pravoslavna zdomska Cerkev, ki je bila ustanovljena pred 53 leti, sedaj posebno stanje, saj so se razmere, v katerih je rod, ki jo je ustanovil, še doživljal rusko tradicijo, spremenile; sedanji rod pa živi v drugačnih razmerah, v katerih je zašel

Kamenčki

Začuden vprašujemo

Italijanski katoliški dnevnik »Avvenire« je objavil vrsto člankov, ki jih je napisal častnikar Gianni Flamini. V teh člankih omenjeni častnikar opisuje dejavnost neofašističnih zarotnikov, ki so se razpasli bolj ali manj po vsej Italiji.

Med temi skupinami je tudi neka do sedaj manj znana, ki si je postavila za cilj vpeljati v Italiji predsedniški režim. Navedla si je ime Federazione nazionale combattenti della Repubblica Sociale. V njenih vrstah so se znašli ali so se z njo povezali ljudje kot pokojni Valerio Borghese, Giorgio Pini, Carlo Fumagalli in slični, ki so sedaj v preiskovalnem zaporu zaradi obnovitve fašistične dejavnosti. Članek, ki ga je Gianni Flamini objavil dne 25. septembra se končuje takole:

»Morda zato, da se med seboj tolažijo, se "aktivni borci" še naprej zbirajo. Zadnjič so se sešli dne 15. septembra v Gardone pri Gardskem jezeru, da obhajajo spomin na zavzetje Reke. Bili so navzoči "legionarji", župani in pregnanstvo iz Zadra in Pulja in vsaj en industrijec iz Milana, ki se mu toži po starih časih. Ob tej priložnosti je fašist iz Bologne Francesco Donini v imenu Narodne socialne zveze in Dannunzijevih skupin (Unione socialista nazionale e Gruppi Dannunziani) znova privlekel na dan obrabljena gesla: "Hočemo preklic krivične mirovne pogodbe, ki je sad krivičnega dogovora na Jalti; zahtevamo italijanstvo Reke, Zadra, Pulja, Splita, Dubrovnika, ki so italijanski biseri, pokriti s krvjo in solzami.«

Za temi nesmisli so se skrivale že znane osebnosti: tržaški advokat Sardos Albertini, Pietro Gunnella iz Verone, advokat Antonio Fante, general arditov Fernando Berardini in še drugi. Ozadje tega objema so morda tri sodnijske preiskave, iz katerih izhaja hud poskus, da se nasilno preobrne sedanji demokratični red v državi.

Nas bi ta častnikarska raziskava ne zanimala, ko bi med udeleženci srečanja v kraju Gardone ne zasledili tržaškega advokata Sardos Albertinija. Ta namreč v cerkvenih krogih tržaške škofije ni nepoznana osebnost. Škofijski Pregled (Anuario 1970, Diocesi di Trieste e Capodistria) pove, da je advokat dr. Paolo Sardos Albertini predsednik škofijske Katoliške akcije (str. 123). Zato začuden vprašujemo, kako da se taka oseba druží s sličnimi tipi.

(r+r)

Pridiga na mitingu ali socialistični humor

Tako je prišlo čez nekaj let do komunistično-katoliške integracije in lepo upokojeni, pa še vedno vodilni, se je odločil, da bo nastopil v tem smislu. Takole je govoril na zborovanju:

»Ljube tovarišice in tovariši v Gospodu! Vi mislite, da mi je lepo. Ali resnično, resnično vam povem, da mi ni. Kajti laže bo priti kameli skozi šivankino uho kakor bogatašu v nebesa. Vi boste šli tjakaj masovno, mi zgoraj bolj na redko. Vsa ta leta smo vam bili cesarji; vi ste dajali cesarju, kar je cesarjevega, mi smo pa jenalni. Ljubi Bog nam je dal mir. Nikomur ni skrivni lasu in iz tega lahko spoznate, da je z nami. Vsa ta leta nas je vodila blagoslovljena misel Marksa in Jezusa — skrb za široko ljudske množice!

Vem, da imate nekatere težave, neurejene prejemke, da so anomalije in deformacije. Toda: glejte ptice pod nebom in ribe v vodi! Nimajo urejenih prejemkov, pa shajajo! Vem za upokojeince s premajhno pokojnino. Pa saj ne živijo od tega sveta, kajti njih je nebeško kraljestvo! Vem, da sili jeza v vašo proletarska, fluktuirana, izseljena in brezposelna srca. Ne morem pomagati, ko je zapisano, da se bo tistemu, ki ima, še dalo; tistemu, ki nima, še vzelo.

Marsikaj ni v redu, ali "Na čigavi njeni ni plevela?" je rekel Gospod, ki se bo nazadnje usmilil nas, očitnih grešnikov in garjevih ovc sploh.

Samoupravljanje matere Cerkev naj bo vzor socialističnemu samoupravljanju! Ceval bom pridobitve naše stvarnosti, dajal za maše, akcije na terenu, podpiral kulturo ter pel na koru. Moža istega naroda, Jezus in Marks, bosta z nami zdaj in na vekomaj amen.«

Zedinjeni narod je ploskal in jokal. Zazvonili so vsi zvonovi, zatulile vse sirene in na rimsko-katoliško socialistično republiko Slovenijo se je spustil novi, socialistični mir božji.

ALBERT PAPLER

Naj povemo, da gornja pridiga ni produkt kakšnega zagnanega pisca s te strani meje. Izšla je v »Ljubljanskem dnevniku«, torej v matični državi. Če se tam smejo pisati take pridige, zakaj jih ne bi objavili tudi mi, bralcem v razvedrilo in veselje.

Posvečenje nove farne cerkve na Koroškem

Pred dvema in pol leti je požar uničil farno cerkev v St. Jakobu v Rožu na Koroškem. Sedaj so jo požrtvovalni verniki pod vodstvom župnika Andreja Karičja obnovili. V nedeljo 15. septembra jo je celovski škof dr. Köstner ob velikem številu vernikov znova posvetil in izročil bogoslужju. Od stare cerkve je ostal le prezbiterij in zvonik ter del ladijskega zidu. Treba bo še postaviti orgle in nabaviti zvonove. Sedanja cerkev je že tretja na istem prostoru. Prva je bila iz leta 1169. To so leta 1478 porušili Turki, branilce cerkve, ki so se zbrali v številu 300 mož za obzidjem, pa so deloma pobili in deloma odpeljali v sužnost. Po napadu so ljudje cerkev še prej kot lastne domove v enajstih mesecih obnovili. Ta cerkev je nato kljubovala skozi dolga stoletja, dokler je ni ogenj spomladi 1972 skoro uničil.

★

S TRŽAŠKEGA

Slikarsko tekmovanje v Sempolaju

V nedeljo 13. oktobra bo priredil Krožek absolutov trgoveške akademije v Trstu (KASTA) peto slikarsko tekmovanje v Sempolaju, in sicer v prostorih slovenske osnovne šole, za slikarje dežele Furlanije-Juljske krajine. Tekmovalci bodo razdeljeni v profesionalce, samouke in otroke.

Dovoljen je vsak slog in vsaka slikarska tehnika, vključno črnbelo risanje. Mera platen, oziroma osnovni n določena.

Vsak slikar, ki se bo udeležil tekmovanja, bo moral predložiti v žigosanje svoja platna, in sicer največ dve; komisiji pa bo izročil eno samo sliko po lastni uvidevnosti. Žigosanje bo v vasi sami s pričetkom ob 7.30 zjutraj. Zaključilo pa se bo ob 13.30.

Vsa dela brez podpisov, brez okvira, brez vsakega prepoznavnega znaka morajo biti izročena najkasneje do 14. ure.

Zirija bo takoj po 15. uri začela ocenjevanje ter nagradila najboljša dela. Po nagraditvi bodo vsa dela do 19.30 v vpogled občinstvu. Slikarsko tekmovanje bo ob vsakem vremenu.

Nagrajena dela bodo razstavljeni v Tržaški knjigarni — Trst, ul. Sv. Frančiška 20 — od 19. do 31. oktobra. Vsak nagradenec bo moral izročiti knjigarni svoje delo, tokrat pa s podpisom, v okviru ter s ceno in naslovom na hrbtni strani slike, najkasneje do 18. oktobra.

Nagrajenci so povabljeni, da se udeležijo odprtja razstave v Tržaški knjigarni, ki bo v soboto 19. oktobra ob 18. uri.

Z GORIŠKEGA

Štandrež proti zakonu 167

Ko so štandrežci izvedeli, da namerava goriska občina izvesti na štandreškem ozemlju načrte, ki predvidevajo gradnjo številnih ljudskih stanovanj na področju med železnico in pokopališčem ter med ulico Tabaj in ulico M. Nero, so ogorčeni nad takim postopanjem poslali gorškemu županu in načelnikom svetovalskih skupin spomenico, v kateri ugotavljajo, da je štandreška skupnost že preveč žrtvovala in da razne infrastrukture, ki jih občina namerava izvesti, krčijo življenjski prostor slovenskega življa v štandrežu.

Spomenico so podpisala vsa štandreška društva, in sicer: prosvetni društvi »Štandrež« in »Oton Župančič«, Kmečko društvo, športni društvi »Juventina« in »Veloxx« ter ANPI. Spomenico so izdelali na skupni seji, ki se je vršila na povabilo PD »Štandrež«. V spomenici podpisniki zahtevajo, da se upoštevajo etnični interesi slovenskega prebivalstva in da mora goriska občina poskrbeti za spremembo regulacijskega načrta, tako da se bo štandrež lahko razvijal ob upoštevanju ekonomskih, socialnih in etničnih značilnosti. Infrastrukture, ki jih je regulacijski načrt postavil na štandreško ozemlje, naj se omejijo na strogo nujne, za druge pa naj se izkoristi tudi letališče in zemljišča onkraj Soče.

Glede na programe za gradnjo ljudskih stanovanj na štandreškem področju po zakonu št. 167 so štandrežci mnenja, da bi uresničitev programiranih del predstavljala končni udarec slovenstvu v štandrežu.

Na tem ozemlju so poleg lepo obdelanih površin še pokopališče in športno igrišče. Štandrežci zahtevajo, naj se ne samo ohranita, temveč tudi primerno razširita. Glede pokopališča so že pred leti poslali pristojnim organom zahtevo po razširitvi obstoječega.

Ernest Saksida in njegovi načrti

(Priredil Anton Vodé SDB)

Goriški rojak Ernest Saksida, ki ga bralci Katoliškega glasa že poznajo kot »Korumbajškega Don Boska«, se je oglašil svojemu prijatelju s krajšim spisom, ki utegne koga zanimati.

A. V.

Dragi prijatelji! Iz naveličnosti in iz prijateljstva sem se odločil, da ti napišem nekaj vrstic. Danes sem prejel »dvase uro« in sem nasei v njem nekaj, kar me je zanimalo. S. Luika Spurova imam, ki ga v Oberlandu (minus veras, brazilijski), piše, da v istem koncu ni nikoli ne susata ne orala o meni. Brazilijski je zares pravi kontinent. Kazalja me nama je kakor mešurinom in moskvo, če ne več. Povrh je ona reavonica in namava stikov. Zanjčič sva se srečala pred 30 leti, vendar pa se je še dobro spominjam in občudujem njegovo delo kakor tudi delo drugih naših rojakov.

Moram reči, da se je v Braziliji mnogo pisalo o meni in o Don Boskovem mestu. Casopisi v Sao Paulu in v Rio de Janeiru so objavili vsaj kakih 20 člankov. Brazilski Salezijanski vestnik je dvakrat obširno poročal. Kakih štiridesetkrat sem osebno sam ali z dečki nastopil na televiziji. Imel sem stike z vsemi vrstami oblasti, s tisoči družin. To je bilo posebno v prvih sedmih letih, ko smo postavljali temelje Don Boskovega mesta. V zadnjih šestih letih pa s bratcem pozornost predvsem na Španijo in Italijo, kjer s konferencami, predavanji in pridigami uspešneje zbiram sredstva, ki so potrebna za vzdrževanje Don Boskovega mesta. Prizadevam si, da bi ljudje čim bolj spoznali to ustanovo. Ko jo spoznajo, jo vzljubijo, jo občudujejo, priznavajo, da stori v resnici mnogo dobrega za ubogo in zapuščenno mladino, in jo po svojih močeh tudi podpirajo.

Rad bi, da bi tudi naši rojaki spoznali to ustanovo. Žal, da osebno ne morem veliko storiti, ker sem pač privezan na svoje službeno mesto in zelo težko dobim namestnika, vrhu tega pa imam še težave z jezikom.

Vendar pa mi hodi po glavi neki načrt, ki bi se morda dal uresničiti. V salezijanski centrali v Turinu so med drugimi dokumentarnimi filmi naredili tudi film o Don Boskovem mestu. Traja dobre pol ure. Vsi, ki so ga videli, ga hvalijo. Mislim, da bi se splačalo, ko bi ga prevedli v slovenščino. Zdej pripravljajo angleško, francosko in nemško izdajo. Slovenska izdaja bi stala okoli pol milijona lir. Mogla bi služiti Slovincem doma, v zamejstvu in po svetu.

Kaj praviš k temu načrtu? Edina težava, mislim, bo, kje dobiti potrebni denar. Ali se ne bi našel kje kak prijatelj, ki bi hotel naložiti v božjo banko tistih pol milijona lir? Prepričan sem, da bi se dobro obrestovalo...

Zelo se ti zahvalim za objavo članka pod naslovom »Korumbajški don Bosko«. Med drugimi uspehi je tudi ta, da se mi je iz Argentine oglašil Slovenec. Hoče priti v Don Boskovo mesto in mi pomagati pri delu med mladino. Mislim, da ima misijonski in celo duhovniški poklic. Je begunec in zelo veren. V kratkem se dokončno

Širite „Katoliški glas“

DANILO COTAR

Vtisi s potovanja po Sovjetski zvezi

Ob pogovorih in premišljevanju dospe mo v dveh dneh in pol v Moskvo. Tu se vse polemike poležejo. V kratkem času, ki ga imamo na voljo, da si ogledamo njene spomenike in bogastva, nas lepota ruske prestolnice prevzame. Samo kremenjska svetišča s tisoči ikon, ki dobesedno zakrivajo stene, bi zahtevala kaj več kakor dva dni. Moramo se kmalu posloviti. Žal mi je bilo le, da so ljudje v Moskvi malce trdi in odgljndni.

Vrnili smo se v Kijev in ostali tam tri dni. Tu sem si mogel s slovenščino in hrvaščino še bolje pomagati kakor v Moskvi. Moram tudi reči, da so Ukrajinci bolj odprti in prijazni; z njimi se laže pomeniš. V Kijevu je tudi bolj živahno, dosti je prometa, vse mrgoli: z eno besedo, podobno je zahodnim velikim mestom. S treh gričev, na katerih se je mesto razvilo, se odpira širen razgled proti ravnini na veliki Dnjepr, ki se vije ob vznožju. Od vrha proti njemu se spuščajo zeleni gozdiči,

preseli k meni. Ne moreš si misliti, kaj pomeni zame ta človek! To bo moj prvi pomočnik! Kako so skrivnostni božji načrti...

Prijazno pozdravljam. Moli zame in za moje fantiče. Vedno tvoj prijatelj in brat v don Bosku.

Corumbá, 3. julija 1974

Ernest Saksida SDB

September v Bazovici

Naša župnija je bila v septembru zelo razgibana in je uspela pri številnih lepih pobudah.

Vsako leto počasti slovenske junake, ki so izkpraveli na kraški gmajni pod hribom Kokoš. Farani se radi udeležijo sv. maše za bazoviške žrtve in radi vidijo, da se tudi predstavniki Slovenske skupnosti s svojim deželnim poslancem dr. Štokom vsako leto te sv. maše udeležijo.

Na predvečer praznika Marijinega rojstva smo pripravili vsakoletno Marijino procesijo. Vernikov je bilo kar zadovoljivo število, tudi vse hiše so bile lepo razsvetljene in okrašene, le škoda, da se mladina drži daleč od verskih proslav.

8. septembra smo imeli odličnega gosta: mariborskega škofa dr. Maksimilijana Držečnika, kateremu smo izročili našo nabirko za prizadete od potresa na Kozjanskem. Prav te dni smo prejeli lepo zahvalno pismo od istega škofa.

9. septembra je skupina 47 oseb iz naše župnije in sosodnje katinarske odpovala na svetoletno romanje v Rim. Udeleženci ne bodo gotovo nikoli pozabili tega romanja, ker je bilo res bogato na doživljajih in je uspelo ob sodelovanju vseh romarjev. Pet dni skupnega potovanja in življenja nas je združilo v veselo urejeno družino, ki je vsak dan bolj enotno čutila.

Prvi dan smo obiskali Marijino svetišče Sv. Luka nad Bologno in si bežno ogledali središče tega mesta. V Firenzah smo s trga Michelangelo gledali čudovito središče umetnosti in zgodovine: njene kupole, zvonike, palače in zelenje. Po kratkem počitku ob Trasimenskem jezeru smo dospeli v deželo sv. Frančiška Asiškega in sicer v sodobno urejeno romarsko hišo pri cerkvi S. Maria degli Angeli pod Assisijem.

Drugi dan nam je Assisi govoril samo o sv. Frančišku in o njegovi ljubezni do Boga in vsega stvarstva. Zvečer smo prišli v Rim, v naš Slovenik. Takoj smo čutili, da smo doma, da je tu košček slovenske domovine. Tu smo tri dni uživali gostoljubnost njegovega ravnatelja g. Martelanca in slovenskih sester. Kapela, obednica, hodniki so strnjena slovenska domovina v tujini.

Tretji dan smo dosegli višek romanja: avdienco pri sv. očetu v Castelgandolfo. Tu smo doživeli Cerkev — vesoljno in eno. Sv. oče je pozdravil kar v šestih jezikih vsako skupino posebej, tudi nas romarje župnije Bazovica, ki je na slovenskem delu tržaške škofije na meji med Italijo in Jugoslavijo. Navdušenje, občudovanje, spoštovanje, ponos, ljubezen so bila čustva, ki so nas napolnjevala v tistih dveh urah

med drevjem pa se leskečejo pozlačene kupole starodavnega samostana Kijevopečerski, ki je pravno mestece zase in danes spremenjeno v muzej.

V Ukrajini je razvito najboljše rusko kmetijstvo. Dances je organizirano s precejšnjo skrbjo. Velike farme se delijo v kolhoze in sovhoze. Prve so zadržna posestva, na katerih večje število družin skupno obdeluje zemljo. Poleg tega ima vsaka družina še majhen košček zemlje, okoli 3.000 kv. metrov, ki ga obdeluje zase in kakor sama želi. Sovhozi pa so državna posestva. Kolhozov je 32.000 in v vsakem je zaposlenih okoli 400 družin, vsega skupaj 30.000.000. Sovhozov je 15.000 in imajo okoli dva milijona delavcev.

V načrtu je bilo, da bi se vsi kolhozi počasi preobrazili v sovhoze, v resnici pa je ta proces v popolni zamudi in zgleda tudi, da je gospodarsko boljše, če ostane neizveden. Velike farme vsakega okraja težijo k eni središčni farmi, ki opravlja znanstveno in poskusno delo. Ta ima svoje laboratorije in tehnike, ki študirajo in preizkušajo nove metode, ki jih potem predlagajo farmam vsega okraja.

Tako poskusno farmo smo tudi obiskali nedaleč od Kijeva. Direktor, ki nas je lepo

Cerkev v Avstriji pod nacizmom

Dunajski zgodovinar dr. Loidl je preiskal čas, ko je bila Avstrija pod Hitlerjem. Pri tem ga je zanimalo, kako se je v tistem razdobju držala katoliška Cerkev v Avstriji. Imel je na voljo tudi dokumente iz vatikanskih arhivov. Iz teh poročil in zapiskov je prišel do zaključka, da cerkveni krogi v Avstriji do nacizma niso bili tako odločni kot v Nemčiji. Dunajski kardinal Innitzer je spočetka celo s simpatijo sprejel priključitev Avstrije Hitlerjevi Nemčiji.

Društvo slovenskih izobražencev začenja novo sezono

Po zaključenih študijskih dneh v Dragi in po uspešnih delavnih letih, nadaljuje Društvo slovenskih izobražencev svoje delo v novi sezoni. S pričetkom šole se nekako prične tudi delavnost društva.

Prvi sestanek smo določili za ponedeljek 14. oktobra. Večer bomo posvetili slovenskemu pesniku in mislecu prof. Edvardu Kocbeku, ki obhaja prav te dni svojo 70-letnico. Na ta večer smo povabili tudi pesnika samega in ga naprosili, da bi govoril o sebi in o svoji poti ali pa o slovenstvu in evropski bodočnosti. Prosili smo ga tudi, da bi prebral nekaj svojih najnovejših pesmi.

Ta večer bo nastopil tudi rojanski pevski zbor s krajšim koncertom, ki bo pozivil domačnost in važnost večera.

DSI pristrčno vabi vse prijatelje na ta večer. Posebej opozarjamo na Kocbekov večer vse tržaške Slovence in jih vabimo, da se večera udeležijo. Začetek ob 20.30 v ulici Donizetti 3.

Rešitev seslanskega problema

Župnija Mavhinje na Tržaškem vsebuje dve zelo različni področji: okrog Mavhinje je še v glavnem kmečki življenjski, Sesljan pa je postal tipično turistično naselje, kjer je italijanski življenjski vedno bolj številni.

Zato je goriški nadškof sklenil župnijo v Mavhinjah reorganizirati. Najprej je mislil na ustanovitev posebne seslanske fare, kjer bi po en slovenski in po en italijanski duhovnik skrbel za vernike obeh narodnosti.

Ker pa se je ta namera zaradi občutnega pomanjkanja duhovnikov v škofiji in zaradi mnogih tehničnih ovir izkazala za težko izvedljivo, se je goriški nadškof po mnogih posvetovanjih z zainteresiranimi dejavniki odločil za novo rešitev problema.

Župnija Mavhinje ostane v dosedanjem obsegu. Župnik Stefan Tonkli bo skrbel za slovenske vernike, duhovnik dr. Aurelio Pucchio pa je postal njegov kaplan, da

skrbi za vernike italijanskega jezika. Obenem ostane don Pucchio župnik v naselju »Villaggio del Pescatore«.

Don Pucchio bo skrbel, da bosta ob nedeljah v Sesljanu dve italijanski maši, ena od teh ob morju; učil bo verouk v osnovnih šolah v Sesljanu z italijanskim jezikom; italijanske otroke bo tudi pripravljaj na prejem zakramentov. V Sesljanu bo škofija poskrbela za zgraditvečasne cerkvice in farne dvorane ter za kaplanovo stanovanje.

Zgonik

S šagro sv. Mihaela v naši vasi je bilo letos tako: v soboto 28. septembra je prof. Jože Peterlin s priložnostnim govorom obrazložil in odprl slikarsko razstavo Andreja Košiča v župnijski dvorani. Vsi smo ne samo občudovali lepoto naše dežele na sliki, ampak se tudi zanimali za nakup. Štiri dekleta Mladinskega krožka so s primernimi recitacijami Srečka Kosovela še olepšale slikarsko razstavo, ki bo odprta vsaj do te nedelje.

Po skupni zakuski smo v cerkvi prisostvovali ubranim pesmim našega zbora, ki ga je vodil Tone Kostnapfel. Vmes je mojstrsko recital duhovne pesnitve prof. J. Peterlin. Pa tudi mladina je nastopila z modernimi popevkami, piščalnimi in recitacijami.

Po blagoslovu je že vabil buffet na bližnjem dvorišču »pri Petelinovihi«, kjer je delavni Mladinski krožek vse pripravil za naslednji dan.

Kakor v soboto tako je tudi v nedeljo ubrano pritrkovanje vabilo vernike v cerkev, zlasti k veliki maši, pri kateri je dr. Humar priporočil važnost verske poglavitve in rešitev življenjskih vprašanj zlasti v času sv. misijona, ki bo vsekakor v svetem letu. Prisotni so se kar »dobro odrezali« pri ofru za napeljavno elektrike v cerkvi v Samatorci. Z zahvalno pesmijo pri slovesnih večernicah ter s podelitvijo nagrad rednim strežnikom smo končali verski del šagre.

Popoldne je pri teku iz Repniča v Zgonik zmagal Valter Milič v času 6'35" na razdaljo 3 km, v teku po vasi Zdravko Skupek, v teku za ljudsko šolo pa Adrian Gruđen. Vsi so prejeli zaslužene nagrade.

Na dvorišču »pri Petelinovihi« je najprej nastopil saleški zbor »R. Zvezda«, kateri je pod vodstvom Janka Obada lepo zapel vrsto narodnih pesmi. In že je zgoniški ansambel »L. Furlan« zasviral in zapel, da ga je bil vsak vesel!

Pri nadaljnjih nagradah za največji grozd je prejel zlat grozdlič Boris Živec, srebrnega pa Mirko Skupek, oba iz Koldrovice. Glavni dobitek srečolova (prenosljivi televizor) je šel v Salež, pršut pa so ponovno osvojili tekači iz Vel. Repna. Zabava je trajala še dalje ob dobri kapljici in prizadevnem ansamblu. Pa še na svidenje!

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

ZDRUŽENJE SLOVENSKIH SPORTNIH DRUŠTEV V ITALIJI

50 LET USTANOVITVE ZDRUŽENJA SLOVENSKIH SPORTNIH DRUŠTEV V ITALIJI 1924 - 1974

ZAKLJUČNA SLAVNOST V SOVODNJAH OB SOČI

PROGRAM:

petek, 4. oktobra 1974

ob 16. uri: štart štirih štafet iz Rezijske, Tolmina, Pirana in Trsta

sobota, 5. oktobra 1974

ob 19. uri: prihod štafet - pozdravni govor - nastop tržaškega partizanskega pevskega zbora

ob 20. uri: nočna štafeta

nedelja, 6. oktobra 1974

ob 9. uri: turnir v odbojki - balinarski turnir v Doberdubu

ob 16. uri: akademija - nastopajo: folklorna skupina »Sovodnje« iz Sovodnj - folklorna skupina »Dom« iz Gorice - TVD »Partizan« Maribor - kotalkarji SD »Polet« Opčine

Oba večera prosta zabava s plesom

sprejel, nam je najprej razložil organizacijo postaje, potem pa smo si ogledali polje, hleve z živino, laboratorije, stroje in kmečko naselje. Na tem obisku in prav tako na veliki razstavi sovjetskega gospodarstva v Moskvi in na kmetijskem oddelku enake razstave ukrajinskega gospodarstva v Kijevu smo dobili vtis, da je v Sovjetski zvezi v teku velik napor za izboljšanje kmetijstva. Njegova važnost se vidi že iz tega, da je 26 odstotkov prebivalstva zaposlenega v tej stroki.

Današnji politiki se na vso moč trudijo, da ne bi prišlo več do slabega pridelka kakor v letu 1972. Zaradi tega je bil v začetku leta 1973 odstavljen minister za kmetijstvo Maskovič in imenovan na njegovo mesto 56-letni diplomirani agronom Dimitrij Poljanski, že 35 let ena važnejših osebnosti v partiji. To mesto je izgledalo zanj skoraj kazna, a pridelek v letu 1973 potrjuje teorijo, da je bil na tem mestu potreben močan mož. Proti naravnim silam, od katerih kmetijstvo vedno odvisi, pa tudi močan minister ne more dosti opraviti. V letu 1974 bo po predvidevanjih pridelek zopet nižji zaradi preobilnega pomladanskega deževja, ki je motilo setev.

Rusko podnebje je najslabše za kmetij-

stvo: 60 odstotkov obdelane zemlje spada v pas »tvegane pridelke«. V združenih državah Sev. Amerike na primer pokriva tak pas le en odstotek zemlje. Poleg tega so pokrajine z milejšim podnebjem podvržene suši. Danes se Breznjev sam zanima za orjaški kmetijski načrt, po katerem naj bi podvržli intenzivnemu kmetijstvu 52 milijonov hektarjev nove površine — trikratno površino obdelane zemlje v Italiji — med Moskvo in Leningradom.

Do tako velikih kmetijskih načrtov je prišlo od ruske revolucije samo dvakrat. Prvega je vsilil Stalin, ko je od milijonov kmetov zahteval neizmerne žrtve in jih dobesedno oropal, zato da je dal meščanom jesti. Kmetje sami pa niso dobili za svojo žrtev nobenega plačila.

Poznejši sovjetski voditelji so začeli to razumevati. Hruščev je spoznal, da je kmetijstvo osnova sovjetskega gospodarstva in dal izdelati načrt za obdelavo 42 milijonov hektarjev nove zemlje v Kazakstanu in Sibiriji. Leta 1954 se je začel načrt izvajati, ko so prvih letih navdušenja je akcija začela šepati. Zgleda, da niso tedanji strokovnjaki dovolj resno upoštevali podnebnih pogojev, predvsem suše in hudih vetrov. Zdej so napake popravili in v Kazak-

stanu se pridelala 27 odstotkov ruskega žita.

Breznjev dosega danes priznanja na tistem polju, na katerem je Hruščev svojo bitko izgubil. Razširjeno je namreč mnenje, da je bil Hruščev odstavljen zaradi neuspehov v kmetijstvu. Breznjev pa ima v načrtu tudi rešitev nekaterih osnovnih problemov. Izboljšati hoče za vsako ceno življenjske pogoje kmečkega prebivalstva, ki je trpel v preteklosti pravo preganjanje z velikimi moralnimi in gospodarskimi posledicami.

Razgovori, ki so jih zanetile izjave in razlage ruskih tehnikov, s katerimi smo prišli v stik, so se nadaljevali v vlaku med povratkom. Ohranili pa smo si vsi skupno željo, da bi se čez leta vrnili, videli na svoje oči, kaj se je v primeri s sedanostjo spremenilo, in ugotovili, ali so se naša predvidevanja uresničila, ali pa jih je ruska obsirnost brez sledu pogotnila.

Večer po Kijevu nas je poletno razpoložena Budimpešta sprejela z milijoni lučk. Mostovi čez Donavo, razsvetljeni kraljevi dvorec in vitki gotski zvoniki so nas za nekaj ur očarali, slednjič pa smo se po isti poti vrnili domov.

Trgovska šola v Gorici je izgubila dva zadnja razreda

V Gorici imamo trgovsko šolo s slovenskim učnim jezikom. Ta šola spada v vrsto strokovnih šol. Od začetka je imela tri razrede. Potem pa so naši politiki ob podpori vse slovenske javnosti dosegli, da je ministrstvo odobrilo še dva nadaljnja razreda, tako da je šola postala popoln petletni strokovni zavod. Toda odprtje dveh zadnjih razredov je bilo pogojno, če bo namreč zadostno število dijakov.

Dve leti je delovala petrazredna trgovska šola. Letošnje leto so v juliju maturirali prvi dijaki, pet po številu. Toda že takoj nato se je zataknilo. V 5. razredu sta bila namreč vpisana le dva dijaka. Zato je bilo takoj jasno, da bo obstoj petrazredne šole odvisen od vpisa letošnjih dijakov 3. razreda v 4. razred. Zgodilo se je pa, da se je vpisal en sam dijak v juliju, kasneje pa še eden. Ob tem dejstvu je konec septembra šolsko ministrstvo sporočilo, da se za letos ukinjata 4. in 5. razred.

Novica je bila za našo javnost mrzla prha, saj je petrazredna trgovska šola stala veliko truda in žrtev, da so jo dovolili. Zaradi tega je upravni svet šole poslal v Rim zahtevo, naj se ukinitve 4. in 5. razreda preklične in se oba razreda ohranita, četudi letos slučajno ni vpisanih dijakov.

Upravni odbor in razne politične sile, med njimi posebno goriška SDZ, so za problem zainteresirali tudi deželne politične predstavnike v rimskem parlamentu (Marocco, Škerk, Castiglione). Zaenkrat ni še znan uspeh njihove intervencije.

Druga novost na tej šoli je zamenjava ravnatelja. Preteklo leto je začasno vodil trgovski zavod prof. Mihael Rožič. Ta je s 1. oktobrom letos odšel za ravnatelja na italijansko učiteljsko. Namesto njega je šolski skrbnik imenoval za ravnatelja trgovske šole prof. Albina Sirka, ki je do sedaj učil nemščino na učiteljski in na gimnaziji. Novi ravnatelj je službo že nastopil.

Delovanje zbora »Lojze Bratuž« v Gorici

Z začetkom jeseni se navadno pričinja tudi nova kulturna sezona naših društev in zborov. Še se ni poleg odmev po zadnjem mednarodnem tekmovanju v našem mestu in že se tudi naši zbori spet pripravljajo na novo delo in si izdelujejo načrte za bližnjo bodočnost.

Mešani zbor »Lojze Bratuž« je v lanskem sezoni opravil veliko uspešnega dela, od nastopa na tekmovanju »Seghizzi« do udeležbe na vrsti važnejših pevskih prireditvah in koncertov, od Gorice in Trsta do Ljubljane in Celovca. Poleg tega je snemal božični program za tržaški radio. Prejšnji petek so se pevke in pevci goriškega zbora zbrali k prvemu jesenskem srečanju, da se pomenijo o novem delu in o načrtih, ki jih čakajo. Na tem večeru so tudi izvolili nov delovni odbor zbora, ki mora skrbeti predvsem za organizacijsko in družabno delovanje zbora. Po poročilih prejšnjega tajnika Silvana Kerševana so se člani zbora pomenili o novih delovnih načrtih. Že v bližnji bodočnosti bodo pevci nastopili na nekaterih goriških prireditvah. Za letošnjo sezono je v načrtu tudi nekaj snemanj in kak daljši izlet združen z nastopom. Že več let so imeli namreč v načrtu tudi kako daljše potovanje, letos še udeležbo na nekem tekmovanju v Španiji, a zaenkrat iz raznih razlogov do tega ni prišlo.

Mešani zbor »L. Bratuž« je na tem prvem srečanju obnovil svoje vodstvene organe. Odbor sestavljajo Vladimir Brešan (predsednik), Verena Koršič (podpredsednik), Anka Černič (tajnik), Zarko Kerševan (organizacijski tajnik), Francka Zgavec (blagajnik) ter Andrej Bratuž (referent za tisk). V odboru je seveda tudi dirigent Stanko Jeričijo, ki mu je poverjeno predvsem umetniško vodstvo zbora.

Srednjeevropska kulturna srečanja o filozofiji

V Attemsovi palači so se zaključila večdnevna srednjeevropska kulturna srečanja »MittelEuropa«, ki so bila letos posvečena filozofiji. Na zborovanju so bili predstavniki Avstrije, Češkoslovaške, Madžarske, Jugoslavije, Nemčije, Poljske, Romunije in Italije. Goriško znanstveno zborovanje prireja ustanova »Incontri culturali mittel-europei« in obravnava vsako leto posebno temo.

Goriška filozofska srečanja so organizatorji še posebej izkoristili s tem, da so se

spomnili goriškega filozofa Carla Michelstaedterja. O njem so izdali več publikacij in pripravili spominsko razstavo.

Slavnostnega odprtja so se udeležili najvišji predstavniki oblasti. Pozdravno brzojevko je poslal tudi predsednik republike Leone. Zborovalci so razpravljali o aktualnih temah iz filozofije in si tako izmenjali svoja miselna izkustva. Poročila in predavanja so bila na visoki znanstveni ravni. Izjema je bil samo poseg italijanskega delegata z Reke, ki je bil izrazito propagandnega značaja.

K pomenu in vsebini letošnje »Mittel-Europe« se bomo povrnili v eni izmed prihodnjih števil našega lista.

Doberdobje

V soboto 28. septembra je pri nas gostovala skupina kotalkarjev iz Pierisa. Ker vlada med našimi otroki veliko zanimanje za te vrste šport (saj se mali s svojimi kotalkami zbirajo kar po cestah), je SKD »Hrast« povabilo omenjeno skupino. V njej so otroci, ki še ne hodijo v šolo, pa tudi srednješolska mladina.

Neverjetno, kako se ti malčki spretno sučejo, vrtijo in plešejo na svojih kotalkah. Predstavili so nam cele pravljice, pesmi in koračnice. Veliko so pripomogli tudi čudoviti kostumi, saj so naši mladi gledalci kar vzklikali od začudenja, ko so pred seboj videli skakljati pisane metulje, ko so pred njimi zaplesali sonce, luna in raznobarne cvetice, ko se je zavrtel princ s Sneguljčico in še druge osebe iz pravljic.

Starejše deklice so nastopale ob zahtevnejši muziki. Bila so to nekatera klasična dela, ciganski ples, charleston in drugi.

Res so bili to mladi umetniki, ki so s svojim nastopom vse presenetili in zaslužili kar največjo pohvalo in priznanje. Želimo jim, da bi uspešno napredovali in tako dosegli še nove uspehe.

To nedeljo 6. oktobra ob 15. uri
bo v Podgori izredna slovesnost

ROŽNOVENSKÉ MATERE BOŽJE

- Pri procesiji s kipom Matere božje bo sodelovala godba na pihala iz Nabežine.
- Pridigal bo priznani govornik g. Srečko Rejec.
- Po blagoslovu koncert pesmi na odru za cerkvijo.
- Tudi za lačne in žejne bo dobro poskrbljeno.

Vljudno vabljeni! Tako se bomo srečali pod Kalvarijo znanci in prijatelji iz Gorice in okoliških vasi, pa tudi iz Nabežine in Sempolaja, vedri v dušah in na obrazih. Na veselo svidenje!

Števerjan

Števerjanski občinski svet se je sestel pod predsedstvom župana Klanjščka v sredo 18. septembra in razpravljal o raznih točkah dnevnega reda. Kot glavno točko je svet sprejel osnutek pogodbe med števerjansko občinsko upravo in konzorcijem vzhodne Furlanije za vodo (CAFO), da bo leta postal lastnik števerjanskega vodovoda.

Kakor smo že pred časom poročali, bo občina prepuстила upravo vodovoda furlanskemu konzorciju, istočasno pa bo postala član tega konzorcija, ki ga sestavlja sedaj 16 občin. Osnutek pogodbe predvideva tudi, da bo dolg, v znesku 13 milijonov lir, ki ga še ima občina od gradnje vodovoda, poravnal konzorcij. Cena vodi se bo že s septembrom znižala na 55 lir za m³ (prej 100 lir). Te so glavne pridobitve omenjene pogodbe. Gotovo lep uspeh za občinsko upravo.

Svet je nadalje odobril prispevek vsedržavni ustanovi za vzgojo psov za slepe, povišal uslužbenecem za 10.000 lir mesečno plačo kot draginjno doklado, spremenil člen 38 občinskega pravilnika, da bodo v bodoče bolni uslužbeneci prejeli za dobo enega leta polno plačo in ne samo tri mesece kot do sedaj in potrdil sklep ožjega odbora za nabavo oken in vrat za šolsko stavbo v znesku dveh milijonov lir.

Župan je nadalje poročal svetu, da bodo oddali na dražbi dela za centralno ogrevanje ter gradnjo nove spalnice za vzgojiteljice v otroškem vrtcu za vsoto 7.000.000 lir ter da je računski dvor v Trstu registriral vsoto v znesku 48 milijonov lir za dokončno popravilo občinskega sedeža v Števerjanu.

Na seji je bilo tudi govora, da bo občinska uprava skupno z domačimi organizacijami proslavila 30-letnico osvoboditve. Ob tej priložnosti bo postavljena plošča na spomenik padlim, na katero bodo vklesana imena žrtev vojne iz Jazbin.

Goriška občinska kriza slabo rešena

Prejšnji ponedeljek se je z imenovanjem dveh novih odbornikov uradno rešila občinska kriza, ki se je začela že maja z izstopom dr. Paulina, ko je SDZ sklenila, da se umakne iz večine v znak protesta za nerazumevanje do njenih upravičenih zahtev v korist Standrežcem, in se je dva meseca pozneje zaostrija po odločitvi socialistov, da se odpovejo odborniškem mestu predvsem zaradi sporov z drugimi strankami v vprašanju psihiatrične bolnišnice.

Po županovi programski izjavi, po kateri naj bi se v naši občini nadaljevala dosedanja levosredinska politika, so predstavniki vseh svetovalskih skupin z izjemo demokrščanov in socialdemokratov zavzeli negativno stališče do nove večine. Nekateri so kar jasno povedali, da bi moral odstopiti celotni odbor, ker je leva sredina končana in ne morejo zato še dalje ostati na svojih mestih ljudje, ki so jo do tu zagovarjali, drugi pa so celo zahtevali, naj se razpusti občinski svet in razpiše nove volitve.

V imenu SDZ sta spregovorila prof. Bratina in dr. Paulin. Prof. Bratina je v svojem nastopu omenil, kako je SDZ v prizadevanju, da se ugodno rešijo vsa manjšinska vprašanja, že pred več kot petnajstimi leti navezala stike s KD in doseglja, da je parlament izglasoval šolski zakon. Potem se je ustvarila leva sredina in demokratični Slovenci smo se odločili za sodelovanje z levosredinsko večino, ker smo računali na njeno pomoč pri zahtevi po globalni zaščiti v skladu s 6. členom ustave. To našo zahtevo je leta 1969 podprl tudi občinski svet, toda do sedaj smo dobili le dodatni šolski zakon. Vse drugo je ostalo pri zagotovitvi, obljubah in izjavah.

Medtem pa so naši ljudje morali že veliko žrtvovati za industrijsko področje, za novo cestno omrežje, za carinsko postajo in zaman so bili vsi nastopi SDZ, da bi se vsaj del industrijskega področja preselil na desni breg Soče in da bi se skrčila ali spremenila površina za skladiščne naprave (autoporto). Zato ji ni preostalo drugega kot umakniti odbornika iz občinskega odbora ter preiti v opozicijo.

Pri tem ne smemo seveda pozabiti vprašanj, ki niso bila še rešena. Teh se je dotaknil dr. Paulin in kritično pripomnil, da se goriški upravitelji niso prav ničesar naučili ne od pokrajinske konference o naši manjšini ne od mednarodne konference o manjšinah, ki je bila julija v Trstu. Predvsem še vedno čakamo na gradnjo novih šolskih poslopij in na dvojezične table v krajih, kjer živi dosti Slovencev.

Pred razpravo o krizi so svetovalci postavili vrsto vprašanj županu in odbornikom. Prof. Bratina je hotel vedeti, če bo župan po vabilih v italijanski in nemščini za razstavo avstrijskih slikarjev odslej dalje iz spoštovanja do slovenskega prebivalstva pošiljal tudi vabila v italijanščini in slovenščini — a odgovora ni bilo — in če so uredili tretjo učilnico v osnovni šoli v Podgori; dr. Paulin pa je zanimalo, kdaj bo začela delovati konzulta za manjšinska vprašanja.

Naj še omenimo, da se je v sejni dvorani zbralo veliko Standrežcev, ki so pričakovali, da bodo na dnevnem redu tudi nekatere spremembe regulacijskega načrta in gradbeni načrti za štandreško področje, ki niso zanje sprejemljivi.

Izšla je »Mladika«

Te dni je izšla 7/8 številka »Mladike« s pestro vsebino. Da rešimo naše časopisje in naše revije, segajmo po njih, tisti, ki pa, ki smo že naročeni, plačajmo naročnino in pridobimo nove naročnike!

OBVESTILA

Seja Zveze slov. katol. prosvete bo v ponedeljek 7. oktobra ob 20.30.

V gledališču Verdi v Gorici bo v četrtek 10. oktobra ob 21. uri uprizorilo SSG iz Trsta v okviru III. kulturnega srečanja Alpe-Adrija komedijo Ivana Cankarja »Za narodov blagor«. Predprodaja vstopnic bo eno uro pred pričetkom predstave pri gledališčni blagajni.

Prihodnji shod Marijine družbe v Gorici bo v nedeljo 13. oktobra ob 15.30 v stolnici. »Cecilijanka 1974« bo v soboto 9. in v nedeljo 10. novembra v Katoliškem domu v Gorici.

SS gledališče v Trstu bo uprizorilo v sredo 9. oktobra ob 20.30 v Kulturnem domu otvoritveno predstavo sezone 1974-75: komedijo I. Cankarja »Za narodov blagor«.

Slomškovi dom v Bazovici bo 11. oktobra proslavil desetletnico svojega delovanja. V načrtu ima več prireditvah, ki naj bi župljanom prikazale pomembnost takega doma.

Seja širšega odbora Slovenske prosvete bo v petek 11. oktobra ob 20.30 v društvenih prostorih v Trstu, ul. Donizetti 3.

Tržaška Vincencijeva konferenca priredi v nedeljo 13. oktobra svetoletno romanje na Vejno. Msgr. Silvan Natali bo ob 16.30 daroval sv. mašo. Prisrčno vabimo vse člane, sodelavce in prijatelje, da se romanja udeležijo. Bo priložnost za svetoletne odpuške. Avtobusi vozijo s Trga Oberdan ob 14.10 in 15.20.

Slovenska glasbena šola Slomškovega doma v Bazovici je 15. septembra začela z rednim poukom. Vljudno vabi vse mlade, ki želijo najti v glasbi mnogo lepega in plemenitega ter obenem izrabiti prosti čas, naj se vpišejo v glasbeno šolo.

DAROVI

Za Katoliški glas: O. M. 5.000; ob zlati poroki Lojzke in Antona Podgornik iz Trsta darujejo družine Stopar, Ferluga in Moro 5.000; Pina Piščanc 5.000; N. N., Gorica, 100.000 lir.

Za Alojzjevišče: N. N., Sovodnje, ob prvi obletnici smrti s. Magdalene Lenassi 5.000 lir.

Za goriške skavte: namesto cvetja na grob pok. Cilke Pintar: družina Marta Pais 5.000 in družina Spacapan 5.000 lir.

Za novi oltar v Bazovici: ob krstih: Ane Palčič iz Padrič 25.000; Ombrette Cipollino iz Padrič 19.500; Damijana Križmančič 10.000; Andreja Uršič iz nove ceste 4.000; Katje Križmančič 20.000; Martina Stopar 25.000; Celeste Ghezzi 18.000; Irene Čač 25.000; Helene Križmančič 30.000. V počastitev pok. Franceta Mezeg: sin Karlo 5.000, Marija Mahnič 5.000, Lebanovi tudi v počastitev pok. Karline Grgič 6.000, Meri Ozbič 2.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Terezija Ferluga ob smrti Terezije Bucik 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnini pa daj večni pokoj!

Smrt skrbne žene

V ponedeljek zvečer je v goriški bolnišnici preminula ga. Cilka Pintar, katero so obiskovalci naših prireditev in člani raznih organizacij dobro poznali. Stanovala je namreč v hišici ob Katoliškem domu ter obdelovala kos zemlje, ki pripada domu. Delavna kot mravlja, se je tudi v delu izčrpala in našla počitek v Gospodu. Pogreb je bil danes na pokopališču v Pevmi. Možu Stanku, sinu Ivanu ter hčerka Albinu in Nadji naše iskreno sožalje.

V nedeljo 13. oktobra ob 16.30 bo v Katoliškem domu v Gorici

KONCERT

koroškega mešanega zbora »Jacobus Galus«, ki se je pravkar vrnil z uspešne turneje po Severni Ameriki. Vabimo vse rojake, da se koncerta udeležijo.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 6. do 12. oktobra 1974

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mlad. oder: »V družini«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.35 »Poslednje slovo«. Enodejanka. 16.30 Sport in glasba. 18.00 Nedeljski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Praktika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Klasični ameriške lahke glasbe.

Torek: 11.35 Praktika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Srečanja z igralko Slavom Mezgečevom. 19.25 Za najmlajše. 20.35 G. Spontini: »Fernando Cortez«, opera. 22.00 Nežno in tiho.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncert. 19.10 Avtor in knjiga. 19.30 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 22.15 Motivi iz filmov in glasbenih komedij.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Ital. gledališče v Ljubljani. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Strahovi«. Drama. 22.20 Južnoameriški ritmi.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni slov. skladatelji. 18.45 Orkestri in zbori. 19.10 Slov. povojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.45 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtorstvo. 17.00 Za mlade avtomobiliste. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Prosvetno društvo »Naš prapor« z Oslavja. 19.25 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Miroslav Vilhar. 21.30 Vaše popevke.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 6. do 12. oktobra 1974

Nedelja: 10.20 Otroška matineja. 12.15 Nedeljsko popoldne. 18.25 »Vidocq«, film. 20.00 Večer z igralcem. 21.30 Sportni pregledi.

Ponedeljek: 17.30 »Fant in očala«. 18.15 Trio, glasbena oddaja. 20.00 J. Kersnik: »Ciklamen«, drama. 21.10 Kulturne diagonale. 21.40 Mozaik kratkega filma.

Torek: 17.30 Okroglo o Veržejcih. 18.15 »Po neznanu delti«. 20.00 Kjer knjiga zaživi. 21.00 »Whiteoaki z Jalne«.

Sreda: 17.30 Zgodba o deklici Margeriti. 18.15 Rudarji - reportaža. 20.00 »Kresna noč«. 21.40 Miniature.

Četrtek: 17.25 Nogomet Dinamo: Olimpija. 20.00 »Ura nemščine«. 21.40 S 6. baletnega bienala v Ljubljani.

Petek: 17.25 Mladi pevski zbori v Zagorju. 18.15 Revija folklor. 18.45 Energetika danes in jutri. 20.05 »Ko pride lev«, slov. film.

Sobota: 14.25 Nogomet Sarajevo: Partizan. 16.15 Rokomet Medveščak: Dinamo. 17.30 Narodna glasba. 18.25 Disneyev svet. 20.00 Skrita kamera. 20.30 Zagreb 74.

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davke IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo